

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 7 września 2012 roku

**w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie oceny
kwalifikacji kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie.**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z tekstem kolejnej już wersji projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie oceny kwalifikacji kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie, co do zasady opiniuje projekt pozytywnie. Jednocześnie Rada podtrzymuje swoje uwagi wyrażone w opinii z dnia 8 marca 2012 r., w zakresie w jakim nie zostały one uwzględnione przy formułowaniu treści aktualnie przedstawionej do zaopiniowania wersji projektu.

Rada ponownie zgłasza zastrzeżenia do treści § 5 ust. 1 pkt 1 projektu, zgodnie z którym opis wyników pracy kandydata powinien zawierać m.in. dane przedstawiające wielkość referatu, ruch spraw i obciążenie pracą „na koniec poszczególnych pełnych okresów statystycznych zawierających się w okresie objętym oceną kwalifikacji”. Zdaniem Rady użycie przez projektodawcę takiego sformułowania może budzić wątpliwości, zwłaszcza jeżeli okres pracy poddawany ocenie nie będzie się pokrywał z pełnymi latami albo półrociami statystycznymi. Rada proponuje zatem, aby w opisie wyników pracy kandydata podawać dane przedstawiające wielkość referatu, ruch spraw i obciążenie pracą wedle stanu na dzień zgłoszenia kandydatury.

Zdaniem Rady istotnego kryterium dla oceny jakości pracy sędziego nie może stanowić wskaźnik zaskarżalności orzeczeń (§ 5 pkt 1 lit. f). Są bowiem wydziały (piony orzecznicze), w których zaskarżalność orzeczeń jest większa (np. pion gospodarczy) lub mniejsza (np. pion rodzinny), co nie oznacza, że sędzia, którego orzeczenia są zaskarżane częściej, pracuje gorzej od sędziego, którego orzeczenia są zaskarżane rzadko albo wyjątkowo. Zupełnie znikoma jest zaskarżalność orzeczeń (wpisów) w księgach wieczystych i wydziałach Krajowego Rejestru Sądowego.

W opinii z dnia 8 marca 2012 Krajowa Rada Sądownictwa zwróciła uwagę, że dla przejrzystości oceny wyników pracy kandydata zajmującego stanowisko prokuratora dane dotyczące liczby spraw, w których uniewinniono oskarżonego, powinny obejmować zarówno przypadki, w których uniewinniono go od wszystkich, jak i jedynie od niektórych zarzutów. W uzasadnieniu do aktualnie przedstawionego Radzie projektu wyraźnie stwierdzono, że niniejsza uwaga Rady została uwzględniona przy formułowaniu treści nowej wersji projektu. Lektura materiału normatywnego projektu, w tym zwłaszcza projektowanego § 7 ust. 1 lit. c przeczy jednak temu stwierdzeniu. W powołanej regulacji wspomina się bowiem wyłącznie o sprawach, w których uniewinniono oskarżonego, nie ma zaś mowy

o sprawach, w których uniewinniono oskarżonego jedynie od części zarzutów. Brak konsekwencji projektodawcy w przedmiotowym zakresie Rada ocenia krytycznie.

Rada zwraca także uwagę na błędne odwołanie się przez projektodawcę w § 7 ust. 1 pkt 2 do pkt 1 lit. g, gdy zapewne projektodawca miał na uwadze pkt 1 lit. d.

Projektodawca, odwołując się w § 5 ust. 1 pkt 1 lit. g i § 7 ust. 1 pkt 1 lit. d do ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym i nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) ponownie użył niewłaściwego tytułu tej ustawy. Rada na tę nieprawidłowość zwróciła już uwagę w opinii z dnia 8 marca 2012 r.

Uwagi redakcyjne: zbędny jest przecinek w § 3 ust. 1 po słowach „Prezes sądu”. W § 5 ust. 1 pkt 3, w § 6 ust. 1 pkt 2, w § 7 ust. 2 i w § 8 ust. 2 użyto konstrukcji „skutkować czymś”, której językowa poprawność jest wątpliwa. Rada sugeruje zastąpienie tego związku frazeologicznego konstrukcją „powodować coś”, „prowadzić do czegoś”.